

Territoris visuals moderns

Andreu Alfaro és un gran artista, però també “un gran comunicador”

VIENE DE PÀGINA 1

“Creen una nova manera de fer publicitat, una manera més desenfadada”, assenyala Giralt-Miracle, “els models són moderns, ja no són les senyores vestides de negre i grasses, sinó uns models estilitzats i vestits esportivament, fan servir el llenguatge del pop, amb els elements de color, utilitzen eslògans i saben redactar bé els elements, creen un esperit de modernitat. La publicitat va esdevenir un fenomen social inèdit aleshores, ja que sorprenia i agradava al públic, per la novetat del llenguatge fresc que utilitzava, pel fet de proposar idees suggerents, per jugar amb l'humor, per incorporar imatges desconegudes o agosarades i, a més, posava de manifest que el que estava canviant no eren només les formes, sino el fons de la societat”.

Un altre territori visual present en l'exposició i en el qual Alfaro ha deixat la seua estilitzada empremta és el disseny gràfic, present ací des del cartellisme al disseny editorial. “Les incursions que Alfaro”, remarca Giralt-Miracle, “ha fet en el disseny gràfic segueixen dues línies de treball, l'una directament relacionada amb la seua manera tan particular de dibuixar, aquella de la línia sostinguda del llapis, i una altra que, que sense cap mena de dubte, podem qualificar de geomètrica. Els dissenys gràfics que Alfaro va fer per als seus propis catàlegs, després d'haver abandonat definitivament els treballs publicitaris, responen clarament als esquemes del que avui coneixem com a Escola Suïssa, que porta a les últimes conseqüències el rigor bauhausià”.

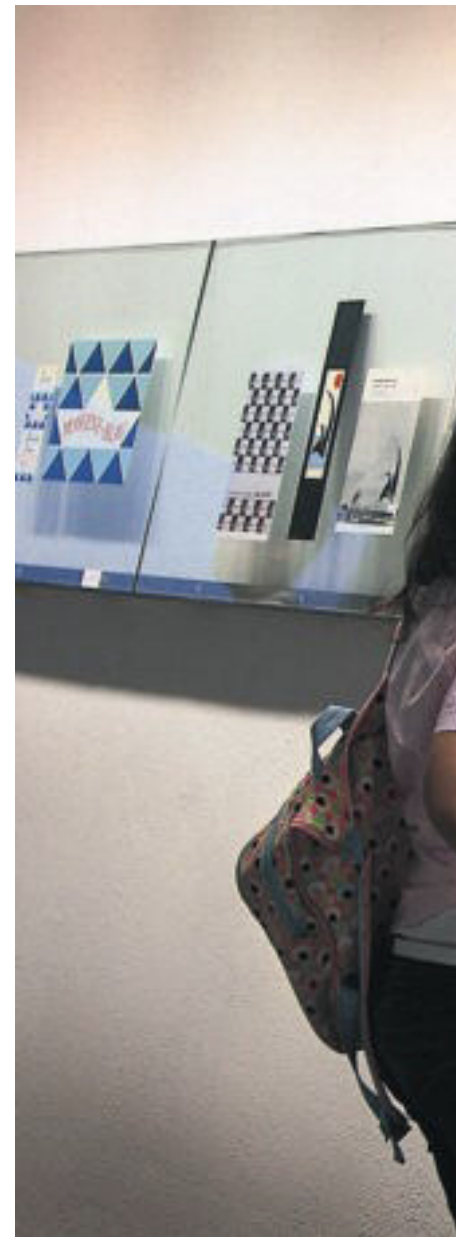
Entre els cartells exposats hi ha el que va fer per a l'exposició de l'IVAM el 1991. “Constructivament”, diu Giralt-Miracle, “gràficament, semiòticament, per dir-ho una mica esnob, ell té una gramàtica que va elaborant al llarg de la vida, la fa servir per a les marques, la fa servir per a les escultures, la fa servir per a la compaginació, etc., i per a

l'exposició de l'IVAM va fer aquell cartell que és el resum del seu abecedari, la seua pedra de Rosetta”.

L'exposició sobre aquest “al-

tre Alfaro” rep el visitant amb els seus objectes i mobles com a dissenyador industrial.” No és una dedicació plena al disseny industrial” puntualitza Gi-

D'esquerra a dreta i de dalt a baix, dutxes dissenyades per Alfaro, una de les seues fotografies realistes, dues joves observen alguns dels seus cartells inclosos en l'exposició, un dibuix per a un cartell de Mozart i l'artista en un anunci de Publipress. / JESÚS CÍSCAR

ralt Miracle, “però son unes incursions de molt de coneixement de les formes i les tecnologies, i els materials. En l'atmosfera favorable que es produeix

en la dècada dels seixanta en la consolidació del disseny industrial entre nosaltres, Andreu Alfaro col·labora amb uns objectes que responen als criteris de-

Enric Sòria, premi dels escriptors valencians

Raquel Ricart i Andreu Sevilla guanyen en narrativa, i Ramon Guillem en poesia

EL PAÍS València

L'escriptor Enric Sòria (Oliva, 1958), col·laborador de *Quadern* amb la seua secció 'Cartes de prop', ha estat guardonat amb el Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians, en la categoria d'assaig, pel volum *En el curs del temps. Un itinerari a través de vuit-cents anys de literatura catalana* (Moll, 2010), un recull que arreplega els escrits de caire literari des de l'any

1997 fins l'actualitat on l'autor desplega, en un to plaent i proper, la seua erudició i la seua capacitat de comunicar. El jurat dels premis, que atorga la secció valenciana de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC), i que arriben a la vint-i-unena edició, també ha guardonat *ex aequo*, en l'apartat de narrativa, els treballs de dos autors emergents, Raquel Ricart i Andreu Sevilla.

Les ratlles de la vida (3i4, 2010), de Ricart, és la història d'una nissaga familiar contada amb olfacte narratiu, sentit de l'anècdota i una prosa colpidora i de bella factura que li va valdre el Premi Andròmina dels Octubre. Mentre, *La penombra de la coloma* (Autoedició, 2010), d'Andreu Sevilla, va ser una de les sorpreses del curs pel fet d'abordar el gènere de la novel·la històrica amb una història ben interessant

canalitzada a través d'una escriptura brillant i una gran destresa per a recrear de manera convincent diversos ambients medievals. A més, els membres del jurat, els escriptors Francesc Mompó, Marisol González Felip, Albert Forment, Salvador Company i Xavier Aliaga, escolliren com a millor poemari *Abisme i ocell* (Bromera, 2010), de Ramon Guillem, un bell i commovedor llibre que suposa un considerable gir

estilístic en la seua producció. El llibre fou premiat amb el Vicent Andrés Estellés. A més, l'inquietant i molt actual peça teatral *La taula de canvis* (*La proporció*), (3i4, 2010), guardonada també amb els Octubre, guanyà en l'apartat de teatre.

D'una altra banda, el Premi Difusió de la Literatura, que concedeix la Junta de l'AELC del País Valencià, ha estat atorgat al llibreter Vicent Beguer. Els premis es lliuraran el dia 27 de maig, en el decurs d'un sopar a l'Hotel Astoria Palace, en el qual es retrà homenatge a l'escriptor Josep Piera. Sebastià Alzamora i Marc Granell seran els encarregats de glossar la figura del poeta i narrador de Gandia.